

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχρήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη : Για την Ελλάδα άρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12.50.— Για τις επισχίες δεχόμαστε και τριμήνες συνδρομές (3 άρ. την τριμηνία).—Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητής ἂν δὲν προπληρώσει τὴ συνδρομὴ του. Για τὸ 1915 ἡ συνδρομὴ ὁρίστηκε σὲ 20 άρ. φρ. τὴ χρονιά.

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα πουλιούνται σὲ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κιάσκια καὶ σὲ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου (ὁδὸς Σταδίου 42)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΧΩΡΙΣ νὰν τὸ θέλουμε, τὸ περασμένο φύλλο τοῦ «Νουμά» βγήκε πέρα γιὰ πέρα σοσιαλιστικό. Εἶπαμε, χωρὶς νὰν τὸ θέλουμε καὶ τὸ τονίζουμε, γιὰτὶ ὁ ἐκδότης τοῦ «Νουμά», ὡς ἄθρωπος διανοούμενος,μπορεῖ νὰ χεὶ τίς ἰδέες του, μὰ τὸ ξέρει πολυκαλὰ πὼς τὸ φύλλο ποὺ βγάζει τὸ βγάζει ὄχι γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὸ σοσιαλισμό, μὰ γιὰ νὰ βοηθήσει τὸ ἄπλωμα τῆς γλωσσικῆς Ἰδέας,—καὶ τέτια συμφωνία ἔχει κάνει μὲ τοὺς συνδρομητὲς καὶ ἀναγνώστες του.

Ὁ «Νουμάς» λοιπὸν ἀνήκει σὲ γλωσσικὸ ἀγῶνα κ' ἔχει χρέος νὰ δέχεται τὴ συνεργασία κάθε δημοτικιστῆ, ἔμμετρη καὶ πεζῇ, ὅταν ἡ συνεργασία αὐτὴ εἶναι κάπως ὑποφερτὴ καὶ μπορεῖ νὰ τυπωθεῖ. Στὴν πολιτικὴ καὶ στὰ κάθε λογῆς ἄλλα ζητήματα, τὸ δῆλωσε καὶ τὸ ξαναδῆλωσε πὼς ἀφίνει τίς στήλες του λεύτερες στὴ συζήτηση. Χρέος του καὶ αὐτὸ, μιά καὶ κόβεται γιὰ τὴ λεύτερη σκέψη,ποῦναι μέσαστὸ θεμελιώδικο πρόγραμμά του. Ὅπως λοιπὸν ἔχουν οἱ ἐθνικόφρονες τὸ δικαίωμα νὰ συζητήσουν λεύτερα τὴ γνώμη τους, τὸ ἴδιο δικαίωμα ἔχουν κ' οἱ σοσιαλιστὲς, ἀφοῦ καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ στρατόπεδα βρίσκονται κρατεροὶ ἀγωνιστὲς μέσα στὴ δημοτικιστικὴ λεγῶνα. Ἄν τώρα οἱ ἐθνικόφρονες ἀναπαύονται στὶς δάφνες τους κ' οἱ σοσιαλιστὲς δουλεύουν, τὸ φταίξιμο δὲν εἶναι τοῦ «Νουμά», καὶ μιά καὶ τὸ φύλλο τοῦτο δείχνει ἂν ἐργάζονται καὶ πὼς ἐργάζονται οἱ δημοτικιστὲς, οἱ ἐθνικόφρονες δημοτικιστὲς πρέπει νὰν τὸ μολογήσουν πὼς μὲ τὴν τεμπελιά τους ἀφίνουνε τοὺς σοσιαλιστὲς δημοτικιστὲς ν' ἀλωνίζονται— κ' ἔτσι γιὰ τὸ σοσιαλιστικὸ φύλλο τῆς περασμένης βδομάδας οἱ ἐθνικόφρονες δημοτικιστὲς εὐτώνονται καὶ ὄχι ὁ ἐκδότης τοῦ «Νουμά».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ τὸ παιδί, μὲ τὴν ἄδολη τὴν καρδιά

καὶ μὲ τὴν ψυχὴ τὴν κατάλευκη, τὸ φαρμακώσανε οἱ θεομπαίχτες—καὶ νὰ ὀφονται. Αὐτὸ δούλευε δούλευε τίμια, ἀκούραστα, τραγουδιστά, μὲ τὸ τραγοῦδι στὰ χεῖλια καὶ μὲ τὴ χαρὰ στὴν ψυχὴ, πιστεύοντας σὲ μιά πατρίδα ἰδανική, κ' ἔχοντας ἓνα ἰδανικό, πὼς τὴν πατρίδα αὐτὴ νὰν τὴ βοηθήσει στὲ δρόμο τῆς τὸν τιμῆμένο. Καὶ δούλευε δούλευε καὶ τίποτα δὲ ζητοῦσε. Τῶσωνε, τὸ μεγάλο τὸ παιδί, ἡ χαρὰ ποὺ αἰστανότανε κἀνοντάς τὸ χρέος του—γιατὶ χρέος του τὲ θαρροῦσε τίποτα νὰ μὴν κρατάει στὰ λευκά του τὰ χέρια ἀπ' ὅσα μάζωνε μὲ τὸ τραγοῦδι του, μὲ τὸν ἰδρωτὰ του, μὲ τὸ αἷμα του. Καὶ μιά μέρα, οἱ θεομπαίχτες, νομίσανε πὼς εἶχανε καὶ αὐτοὶ κάπνιο χρέος ἀπέναντί του καὶ τοῦ τάξανέ πὼς θὰν τοῦ ἑσφαλίσουνε τὸ ψωμί του, θὰν τοῦ δώσουνε μιά ἡθικὴ ἀνταμοιβή. Κι ὅταν ἦρθε ἡ κρίσιμη ἡ στιγμή τοῦ ρήξανε σαρανταεφτά μαῦρες, φαρμακερὲς σφαῖρες κατάκαρδα.

Νὰ ὀφονται.

ΚΑΠΙΟΣ, ποὺ ἂς ὑποθέσουμε πὼς εἶτανε καὶ πραχτικός ἄθρωπος, ἔλεγε προχτὲς σὲ Ματσούκα :

— Καημένε Σπύρε, ὅλα τὰκανες κ' ἓνα μόνο παράλειψες γιὰ νὰ σιγουρέψεις τὴ σύνταξή σου! Νὰ σκούξεις πὼς κακόπαθες ἀπὸ τίς πολεμικὲς κακουχίες καὶ νὰ παρυσιάζεις κάθε μέρα στὴ Βουλὴ μὲ δεμένο τὸ χέρι ἢ κουτσαίνοντας. Ἔτσι θὰ συγκινούσες καὶ τὸ Λουκὰ τὸ Νάκο καὶ τοὺς ἄλλους ἐθνικοὺς πατέρες. Κ' ἓνα, πιδ πραχτικὸ ἀκόμα : Τὴ σύνταξη μποροῦσες νὰν τὴ δώσεις ὁ ἴδιος στὸν ἑαυτὸ σου, καὶ ἡγεμονικὴ μάλιστα, κρατώντας τὰ νόμιμα ποσοστὰ ἀπ' ἔ,τι εἰσπραττες. Μά, βλέπεις, ἤθελες ἐθνικὴ ἀναγνώριση. Καὶ τὴ γεύτηκες.

ΣΕ ΜΙΑ ἀπὸ τίς τελευταῖες συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ὁ Πρωθυπουργὸς ἀναγνώρισε καὶ κήρυξε ἀπὸ τὸ βῆμα πὼς μόνον ἡ διδασκαλία τῆς ὁμιλουμένης γλώσσας, δηλ. τῆς Δημοτικῆς, κατάλληλα μπαίνοντας στὰ Μακεδονικὰ σχολεῖα θὰ μποροῦσε νὰφομοιώσει τοὺς ἀλλόφυλους καὶ ἀλλόγλωσσους πληθυσμοὺς τῆς Μακεδονίας.

Μεγάλῃ ἀλήθεια αὐτὸ καὶ μεγάλῃ του τιμῇ ποὺ τὴν ἀναγνώρισε. Ὡστόσο ὑπάρχει, φεῖ καὶ ἀλοῖμονο ! τὸ ντροπιασμένο ἄρθρο γιὰ τὴ γλώσσα σὲ καινούριο τὸ Σύνταγμα, καὶ τοῦ ἁρθροῦ αὐτοῦ τὴν κατάργηση, μόνον ἓνα σωματεῖο μέσα στὴν Ἑλλάδα, παλιὰ καὶ καινούρια, ζητάει ἐπίσημα, τὸ «Σοσιαλιστικὸ κέντρο» τῆς Ἀθῆνας, ποὺ γράφει σὲ «Μεταρρυθμιστικὸ πρόγραμμά» του (ἄρθρο 21) πὼς θὰ ζητήσει «τὴν κατάργηση ἀπὸ τὸ Συνταγματικὸ χάρτη τοῦ ἁρθροῦ ποὺ ἀπαγορεύει τὴ Δημοτικὴ ὡς ἐπίσημη γλώσσα».

Ἐλπίζουμε πὼς καὶ ὁ «Ἐκπαιδευτικὸς Ὁμιλος», ποῦναι ὅπωςδὴποτε δημοτικιστικὸ κέντρο, θὰβάλει καὶ ἓνα παρόμοιο ἄρθρο σὲ καινούριο του καταστατικό.